

תת"ע 1435/02/13 - מדינת ישראל נגד שלומית אורין

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 1435-02-13 מדינת ישראל נ' אורין
בפני כב' השופט שלמה בנג'ו

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שלומית אורין

הנאשמים

הכרעת דין

(נימוקים)

היום הודעתי על זיכוייה של הנאשמת מחמת הספק וציינתי כי נימוקיי לכך ימסרו לצדדים בהמשך, להלן הנימוקים.

הנאשמת הובאה לדין בשל עבירה של כניסה לצומת באור אדום.

לפי הנטען בכתב האישום ביום 26/8/11 בשעה 09:30, בצומת הרחובות, מוריה - אילון, בחיפה, חצתה הנאשמת את הצומת באדום.

הנאשמת כפרה בעובדות כתב האישום.

השוטר עורך הדוח, מר תמיר עמר, תיאר כיצד עמדה הנאשמת לצידו בראש טור המכוניות שנעצר בצומת לאור האור האדום שדלק ברמזור שבכיוון נסיעת הנאשמת, כאשר לפתע החלה הנאשמת בנסיעה חרף האור האדום שברמזור.

הנאשמת הבהירה בעדותה, כי אכן עמדה ראשונה בצומת, בסמוך מאוד לקו העצירה, עקב האור האדום. לימינה, עמד השוטר כשהוא רכוב על אופנוע. כאשר הביטה שוב לרמזור שלפניה, ראתה אור ירוק והחלה נוסעת, עד אשר נעצרה ע"י השוטר. היא הבהירה לשוטר, כי הביטה קדימה לרמזור שלפניה המורה אף הוא על נסיעה ישר, הוא דלק ירוק ולכן נסעה.

בבית המשפט פירטה ואמרה, כי היא מכירה היטב את הצומת במקום, הואיל והיא מתגוררת בשד' קיש. רכבה עמד בסמוך מאוד לקו העצירה ולכן, ממושב הנהג, לא ניתן היה להבחין ברמזור שהיה ממוקם בקו העצירה, היא הביטה קדימה לרמזור שניצב כ- 8 מ' משם, וזה דלק ירוק ביחס לכיוון הנסיעה בו היא נסעה, ולכן פתחה בנסיעה, בסוברה, בטעות, שזהו הרמזור שלה.

לאחר שבחנתי את הראיות שבפני את עדותו של השוטר מזה ואת עדותה של הנאשמת מזה, מצאתי לזכות את הנאשמת מחמת הספק, הואיל ולנאשמת עומדת הגנת טעות במצב דברים הקבועה בסעיף 34 לחוק העונשין.

סעיף 34 לחוק העונשין קובע כהאי ליסנא:

"(א) העושה מעשה בדמותו מצב דברים שאינו קיים, לא ישא באחריות פלילית אלא במידה שהיה נושא בה אילו היה המצב לאמיתו כפי שדימה אותו;

(ב) סעיף קטן (א) יחול גם על עבירת רשלנות, ובלבד שהטעות היתה סבירה, ועל עבירה של אחריות קפידה בכפוף לאמור בסעיף 22 (ב)".

הוראת חוק זו מבקשת לבטא את העקרון, כי בעבירות שאינן עבירות רשלנות, דנים את האדם על פי מצב הדברים אותו הוא דימה, סובייקטיבית, ולא על פי מצב הדברים 'האמיתי', האובייקטיבי. יצוין, למרות האמור, הוראת סעיף 34 (ב) מחילות את ההגנה הן על עבירת רשלנות והן על עבירת אחריות קפידה, בה עסקינן, ובלבד שהטעות היתה סבירה.

ראשית אציין, כי תיאורו העובדתי של השוטר את מצב הדברים, לא היה נאמן למציאות. השוטר ציין בדוח שערך לנאשמת, כי לא עצרה בקו העצירה וחצתה את הצומת באדום. למקרא עובדות אלו, משמעות הדבר היא, כי הנאשמת חלפה בנסיעה על פני קו העצירה כשהרמזור אדום. ולא היא. השוטר אישר בעדותו, כי הנאשמת נעצרה בצומת, בקו העצירה, ראשונה בטור, עקב האור האדום שברמזור. רק בשלב מתקדם יותר פתחה בנסיעה עקב הידלקותו של הרמזור המרוחק יותר, באור ירוק.

שנית וזה העיקר, אין חולקין על כך, שקו העצירה ברמזור בה עמדה הנאשמת, נמחק והוזז אחורה יותר במועד מאוחר יותר לדוח, ע"י עיריית חיפה והגוף האחראי על הסימון והתימור בכבישים (ראה גם תמונות שהגישה ההגנה המוכיחות זאת).

יצוין, כי בית המשפט, מיוזמתו, ולאור סמכותו לפי סעיף 167 לחסד"פ, הורה בצו לקבל הבהרות מעיריית חיפה ומהנדס התנועה שלה, באשר לסיבות שהובילו להזזת קו העצירה אחורה. הסינוור הציג לבית המשפט אסמכתאות על המצאת הצו לידי הנוגעים בדבר בעירייה, ולידי המח' המשפטית שלה. הכרעת הדין נדחתה על מנת שמידע זה יונח בפני בית המשפט. אך עד לכתובת שורות אלה, לא השיבה העירייה דבר לבית המשפט ויש להצר על כך.

מבחינת הראיות ע"י בית המשפט ועדויות הצדדים, עולה, כי הזתו וסימונו המחודש של קו העצירה מס' מטרים לפני המקום בו מוצב הרמזור, נעשתה על מנת שנהגים העומדים ברמזור זה (בו עמדה הנאשמת), יוכלו להבחין בהתחלפות מופעי הרמזור. שכן, נהג העומד ראשון בטור, בסמוך לקו העצירה, לא יכול להבחין במופעי הרמזור בשל חסימת שדה הראיה ע"י גג הרכב.

העירייה והגופים הנוגעים להצבת התימרור בנתיבי התחבורה בעיר, לא דאגו להתקנת "רמזור קטן", על גוף הרמזור, במקום נמוך יותר, כדי שנהגים יוכלו להבחין בהם, כשהם ישובים ברכבם, כמו שנהוג להתקין ע"ג רמזורים רבים, כדי להבטיח שנהגים לא יוכשלו ויבחינו במופעי הרמזור (ראו: למשל ברמזור שבצומת שד' הציונות - שד' הנשיא לכיוון כרמל צרפתי). מיותר לציין, את הסכנה לגרימת של תאונת דרכים עקב מחדל שכזה.

כפי שצוין, בתמונות שהציגה הנאשמת רואים בבירור את הזתו קו העצירה אחורה, את מיקומו של הרמזור בו עמדה ביחס לקו העצירה, ואת סמיכותו של הרמזור השני המכוון כלפי כיוון הנסיעה אליו כיוונה הנאשמת. דבר המחזק ביתר שאת את כנות וסבירות טעותה במצב הדברים אותה דימתה, דבר היוצר ספק ביחס לאשמתה.

לפיכך, מצאתי לזכות את הנאשמת מחמת הספק העבירה המיוחסת לה בכתב האישום.

בשים לב לחשש לסיכון התעבורתי הגלום במחדל האמור, על המאשימה להביא החלטה זו בפני מהנדס התנועה המשטרתי המחוזי, על מנת שיבחן את הדברים יחד עם הרשות המקומית ויביא לפתרונם הראוי.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתנה היום, י"ב תמוז תשע"ד, 10 יולי 2014, במעמד הצדדים